สยามรัฐ
สถาปนา พุทธศักราช ๒๔๙๓

"ฮัคกี้ ไอเคิลมานน์" กับกีต้าร์คลาสสิกของเขา

ดนตรีไม่มีขอบเขต....ศิลปินเพลงหลายคนเคยกล่าวไว้เช่นนั้น กระแสธารดนตรีคือความหลากหลายของศิลปะบนตัวโน้ตที่เคลื่อนไหวถ่ายเทกันไปมาโดยปราศจากการแบ่งแยก

ฮัคกี้ ไอเคิลมานน์ ก็เป็นเช่นนั้น เขาเป็นนักดนตรีชาวเยอรมัน เป็นอาจารย์สอนกีตาร์คลาสสิกในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นเจ้าของผลงานการแสดงมากมาย และท้ายสุดเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานรูปลักษณ์ไทย ๆ ชุด **"กัมก๊า กัมก๊า"** ออกมาเพื่อให้คนไทยได้ฟังกัน

หลายคนสงสัยกันนักว่า ฮัคกี้ เป็นนักดนตรีมีฝีมือจากเยอรมัน ทำไมถึงมาหลงใหลในเสน่ห์เพลงไทยนัก....ก็บอกแล้วไงว่า....ดนตรีไม่เคยมีขอบเขต....

□ □ □

"ชีวิตที่กรุงเทพฯตอนนี้สำหรับคุณเป็นอย่างไรบ้าง...."

– ช่วงนี้ผมก็เตรียมตัวสำหรับการแสดงคอนเสิร์ตในวันที่ ๑ ซึ่งต้องใช้เวลาฝึกซ้อมมาก สำหรับชีวิตส่วนตัวแล้วผมก็ตื่นนอนตอน ๘ โมงเช้า ออกจากบ้านไปทำธุระบางอย่างเกี่ยวกับคอนเสิร์ต อ่านหนังสือเกี่ยวกับการเล่นกีตาร์ แล้วก็ไปสอนที่โรงเรียนศศิลิยะวันเสาร์อาทิตย์ ทุกสิ่งทุกอย่างดีมาก สำหรับผม ผมคุ้นเคยชีวิตที่นี่มาก

"รู้สึกมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปไหม....ในสายตาของชาวเยอรมัน"

– ผมอยู่เมืองไทยมาราวหกเจ็ดปี ก็ทำงานในกรุงเทพฯ แต่มีเวลาว่างก็ออกไปเที่ยวต่างจังหวัดบ้าง ไปทะเล สำหรับกรุงเทพฯ เมืองนี้เป็นเมืองแปลก ถ้าคุณมากรุงเทพฯ คุณมักจะอยากกลับมาอีก เหมือนมีแม่เหล็กคือ ทุกสิ่งทุกอย่างในกรุงเทพฯเคลื่อนไหวตลอดเวลา น่าสนใจตลอดเวลา เพราะฉะนั้นคุณสามารถเกิดไอเดียได้ตลอดเวลา ไม่เหมือนในยุโรป เช่นถ้าคุณจะทำอะไรคุณก็ต้องไปที่ออฟฟิศนั้น แต่กรุงเทพฯคุณจะนั่งตรงไหนคุณก็จะมีสิ่งต่าง ๆ ผ่านสมองคุณไปได้ กรุงเทพฯจึงมีเสน่ห์ ผมชอบกรุงเทพ

"คุณกลับไปเยอรมันบ้างไหม...."

– ตอนนี้ผมก็ถือพาสปอร์ตเยอรมันอยู่และก็ต้องต่อวีซ่าเสมอ ๆ ผมกลับไปเยอรมันราวปีละครั้ง แต่ปีนี้ยังไม่ได้กลับเลย ส่วนมากกลับไปแสดงคอนเสิร์ตหรือไม่ก็ไปบันทึกเสียงเวลากลับไปแต่ละครั้งสนุกมากที่ได้เจอเพื่อนเก่า แต่อยู่ไปก็คิดถึงเมืองไทยแล้ว ผมตั้งใจจะอยู่เมืองไทยเลย คงไม่ไปบักหลักที่เยอรมันหรือที่ไหน ๆ แล้ว

"ทำไมถึงเลือกมาอยู่เมืองไทย...."

– คือตอนแรกผมไม่สบาย ผมไปฟิลิปปินส์เพื่อรักษาตัว ผมพบกับนักดนตรีที่นั่น พวกเขาก็เชิญผมไปทัวร์ด้วย พอกลับมาเขาก็ชวนให้ผมไปสอนดนตรี ตอนแรกตั้งใจว่าจะสอนสี่เดือนแล้วมันก็อีตอาวมานี่ สอนที่มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ในมะนิลา แล้วก็ไปเป็นอาจารย์พิเศษในญี่ปุ่นในหลายที่รวมทั้งประเทศไทยด้วย ผมมานี่พบกับบรูซ แกสตันพบหลายคนที่อยู่ศศิลิยะตอนนี้ ช่วงนี้ราวปี ๘๐ ก็มาคุยกันพวกเขาก็ชวนให้ผมอยู่ที่นี่...ก็คิด...แล้วก็กลับไปเยอรมัน มันยากมากเลย ผมมาอยู่เอเชียสองปี พอกลับไปผมรู้สึกไม่คุ้นเคยอีกต่อไปแล้ว ผมก็ตัดสินใจ....ว่ามาอยู่เมืองไทยดีกว่า

"ทำไมจึงสนใจในดนตรีไทย"

– จริง ๆ แล้ว ผมเป็นคนเล่นดนตรีตะวันตก เป็นชาวตะวันตก แต่ดนตรีตะวันตกที่ผมเล่นในยุโรป พวกคอนเท็มเพอรารี่มิวสิคนี่บางครั้งได้อิทธิพลมาจากตะวันออกเหมือนกัน ผมมานี่....ก็ดีมากที่จะทำให้รู้ถึงดนตรีตะวันออกโดยเฉพาะดนตรีไทย ดนตรีไทยมีเครื่องดนตรีที่เป็นสตริงมาก ทำให้สามารถสร้างสรรค์ดนตรีใหม่ ๆ ได้ ซึ่งจะเป็นการผสมผสานกันระหว่างดนตรีทั้งสองฟาก ที่สำคัญวัฒนธรรมของไทยเป็นสิ่งที่สูงส่งมั่งคั่งมาก ทุกอย่างประกอบกันทำให้ทำดนตรีได้หลายแบบหลายแขนงมาก ผมกำลังทำอะไรให้อยู่ตรงกลางระหว่างดนตรีตะวันตกกับตะวันออก

"เครื่องดนตรีไทยชิ้นไหนที่ชอบมากเป็นพิเศษ"

– ชอบเครื่องดนตรีอีสาน พวกแคนหรือซึง เพราะมันสามารถเล่นกับกีตาร์ได้สามารถอะเร้นจ์ได้ง่าย ดนตรีเหนือก็สนใจอยู่แต่ภาคใต้รู้สึกมีอิทธิพลของมาเลเซียมาก พวกอังกะลุงอะไรแบบนี้

"นอกจากกีตาร์คลาสสิกแล้ว เล่นเครื่องดนตรีชิ้นอื่นบ้างไหม..."

– ผมเคยเล่นกลอง แล้วก็ทรัมเป็ต ทรัมเป็ตนี่เล่นมาหลายปีตั้งแต่ยังเป็นเด็ก เพราะลุงของผมเป็นนักทรัมเป็ต ผมไปฝึกอยู่ตลอดเวลากับลุง แต่กีตาร์คลาสสิกนี่ ผมชอบเพราะคุณสามารถเล่นคนเดียวได้ เล่นคอนเสิร์ตก็ได้ไม่จำเป็นต้องเล่นร่วมกับคนอื่น ผมสนใจกีตาร์ตั้งแต่ผมยังเล็กมากเพราะพ่อผมเล่นเขามักจะเล่นในห้องนอนซึ่งผมก็ได้ยินเสียงผมอยากจะเล่นมาก แต่ปัญหาก็คือไม่มีคนสอนเพราะเมืองที่ผมอยู่คล้าย ๆ อยู่ต่างจังหวัด ผมเลยมาหัดเล่นทรัมเป็ตก่อน จากนั้นก็ไปเรียนกีตาร์ ผมจึงรู้ว่า นี่แหละคือสิ่งที่ผมไผ่หามานาน ตอนนั้นผมก็เล่นพวกกีตาร์ไฟฟ้าเล่นร็อค พอผมอายุราว 15 ก็มาอยู่เมืองใหญ่และเริ่มสนใจกีตาร์คลาสสิก มาเรียนอย่างจริงจังในมหาวิทยาลัยและก็เล่นมาเรื่อย ๆ ผมเคยเล่นคอนเสิร์ตในเยอรมันในยุโรป แล้วพอผมมาฟังเพลงไทยหรือเพลงตะวันออกจากวิทยุ ผมก็สนใจมากคิดว่าถ้าได้มาศึกษาดนตรีตะวันออกอย่างจริงจังคงจะดี เพราะมันก็เป็นชีวิตหนึ่งที่เราจะสัมผัส เปิดโลกตัวเองให้กว้าง

"กับผลงานล่าสุดชุด "กัมก๊า กัมก๊า" นี่พอใจกับสิ่งที่ได้รับไหม..."

– ก็ค่อนข้างประสบความสำเร็จนะครับ ทุก ๆ คนที่ทำร่วมกันคนฟังก็มีความสุขดี

"แล้วเตรียมตัวกับผลงานชุดใหม่หรือยัง..."

– ก็มีบ้างแล้ว ตั้งใจว่าจะทำเพลงป๊อปใหม่ หมายถึงนำเพลงที่กำลังเปิด ๆ กันอยู่แบบเพลงของ เต๋อ เรวัติ พุทธินันท์ มาทำใหม่เป็นกีตาร์คลาสสิก เพราะทำให้คนฟังง่ายขึ้น กลุ่มคนฟังเพลงผมเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่จริง ๆ อาจจะเป็นพวกที่เรียนในมหาวิทยาลัย หรือคนเรียนดนตรี พวกเขากำลังแสวงหา กำลังต้องการสิ่งใหม่ ๆ ทางดนตรี จิตใจเขาเปิดกว้าง ผมก็เลยอยากทำอะไรใหม่ ๆ บ้าง ก็คงจะออกราวเดือนมีนาคมปีหน้า

"แล้วกับคอนเสิร์ตที่จะแสดงในวันที่ ๑ ธันวาคมนี้เตรียมตัวนานไหม..."

– ก็ใช้เวลาประมาณ 4 เดือน ผมอาศัยประสบการณ์ที่เคยเล่นคอนเสิร์ตมาหลายครั้ง มันทำให้ผมรู้ว่าผลสะท้อนกลับของคนฟังเป็นยังไง บางคนพอเห็นชื่อเป็นคลาสสิกัล คอนเสิร์ตก็รู้สึกช็อคบ้าง ทำให้ผมเป็นห่วงคอนเสิร์ตที่ของคอนเสิร์ตมาก แต่จริง ๆ แล้วผมไม่ได้เล่นคนเดียว มีแขกรับเชิญมากมาย ผมเองเป็นคนเล่นกีตาร์คลาสสิก นอกนั้นเพลงส่วนมากก็เป็นเพลงไทยพวกเพลงพระราชนิพนธ์ เพลงไทยอื่น ๆ เพลงอีสาน เพลงสายชล รักริษยา อะไรนี่ แต่อย่างไรก็ตามก็หวังว่าคงจะทำให้ดีที่สุด

ช่วยกันไปชมไปฟังคอนเสิร์ตของ... ฮัคกี้ ไอเคิลมานน์....ในวันที่ ๑ ธันวาคมนี้ที่ เอ.ยู.เอ.แล้วบางครั้งคุณอาจจะได้สัมผัสสิ่งที่อยู่ตรงกลางระหว่างดนตรีตะวันตกและตะวันออก จากนักกีตาร์คลาสสิกคนนี้

บานชื่น

"ฝนใหม่ ปลายเมษา"